

באר התורה / הג"ר יעקב אשר פלדמן, מה"ס כתוב משה' ושה"ס, ירושלים

פרשת מקץ

"במִרְכַּבְתָּה הַפְּשָׁנָה אֲשֶׁר לֹ"

"נירכט אתו במרקבה המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונთנו אליו הרשותה ועתה ארבע - פ"י פרעה קשר ג' סוסים במרקבה כדי על כל ארץ מצרים ע"כ (מקץ מא מג).
בתורות אונקלוס (שם) וארכיב יתיה בתרכת תנינית דיליה וארכיו ולפי פ"י הר"ש בדברי הירושלמי, קדמוני דן בא מלכא ומני ותיה על כל ארעה דמצרים, ע"כ.
מתבואר דמה שבכתב "וירכט אותו במרקבה המשנה" היהנו במרקבה המשנה בפי רשי"י (שם) בד"ה במרקבה המשנה, השניה למרכיבתו, המלה כתרתומה לב' סוסים.
- ז -
אצל שלו, עכ"ל.

אמנס הרמב"ם בפירוש המשנה (כלאים שם) פירש, והשלישית בפי ר"א מזרחי (שם) בד"ה במרקבה המשנה השניה למרכיבתו. ובא **שהיא קשורה לרוצעות**, ר"ל אותה העגלת השלישית התקוליה בקרונו שם "המשנה" במקומות המשניה שהוא שם התואר, כמו "את משנה אסור לישב בה בזמן שכלאים מושכים אותו הקרון, וכו' עכ"ל.
התורה הזאת (שפוטים י"ח) שפירשו את התורה השנייה, ובפי פני משה (על היירושלמי שם) בד"ה בראשונה. על הא דקANTI שנים היה לו אחד כשאר כל העם, ואחד להיוון מלך ומלך הלוות יהישראונה לא היה מנגום אלא קשור שתנים מלכים פ"ג ה"א, עכ"ל.
בפירוש הרע"ב עה"ת (שם) בד"ה במרקבה האיש המשנה שנייה למרכיבתו פרעה ועשה ג' עגלות קשורות, וזהו דכתיב "וكل רכב מצרים וכו', פי דין לפירוש מרכיבת המשנה שנייה למרכיבתו, כדי להושיב הרבה בני חיל בתוכם, וכשעמדו מלכות הרשותה הושיפה כלומר שהיא למלך בקנין, לכך פי מרכיבת המשנה "דקרה (מקץ מא מג), ואחריך עמד עכ"ל.
ובגור אריה (שם) בד"ה במרקבה השניה למרכיבתו. לא כמו דכתיב (ראה להלן מג, יב) **ומתבואר דמה שבכתב "וירכט אותו במרקבה המשנה" היהנו במרקבה המשנה** הכוונה "יוםanche הכסף תקחו בידכם", שפירשו לשון כפל (רשוי שם), דמאי **שהרכיבו במרקבה העשויה מב' עגלות**, שהיא העגלת רבותא שירכט בשני מרכיבות, אלא השניה למרכיבתו, עכ"ל.

* * *

ומבוואר בכוונות רשי"י במה שכתב לפירוש מרכיבת המשנה השניה למרכיבתו המהلكת אצל שלו, והוא כדי שלא נפרש דהינו מרכיבת **בספר בני יששכר** (מאמרי השבותمامר ב- תוספת שבת אות ה) וכיון שהאננו לדבר מעין זה הידור מצוה עד שליש במצוות (ביקט ב), נבא לשון יכפל וכמו שכתבו יומשנה כסוף תקחו בידכם" דמאי רבוata **לbarang מהיכן נפקא לו זו מן התורה**, דהנה הידור מצוה לנו שבת שהירה רוכב על ב- מרכיבות וכמו שנטבואר בגור אריה. ומה שנקרה קלב מפסק "זה אליו ואנו הוו" (בשלח ט ב) התאנא לפניו במצוות, היהנו מרכיבת המשנה ולא המרכיבת השניה, הוא **כמו שנטבואר בمزורי** לעשותה בהידור מן המובהך, אבל שיעור שאמרו עד שליש לא נדע מוקומו אליה, וגם מן הצורך להבין מה שייקוט יש לשירתם השיא שם התואר כמו את משנה הדרת התורה זאת.

- ב -
ברמב"ז (שם) במרקבה המשנה - השניה למרכיבתו המהלקת אצל שלו, והנרא לא פ"י מה דאיתא בתרוגם המיויחס ליונתן בפסוק לשון רשי"ז. והנה הוא שם, וכן "כהני המשנה" (מ"ב כד), "אות משנה" יוקח שיש מאות רכב בחור ושלשים על כלו" (בשלח יז), תירגם התורה הזאת" (שפוטים י"ח). **והנכו כי משנה תאר, כמו י"ואנכי אהיה ומלילתא תליתאה על כלו**, ולכך לא נודע כוונתו. **הנרא לה** לך למשנה" (שמואל אי ג יז), "כי מרדכי היהודי משנה למלך **לפרש על פ"י היירושלמי** כלאים (פ"ח ה"ב) הובא בפירוש הריש אשזורושי" (אסטר י ג, וכן "קס מסנה" (להלן מג יב), תאר כמו כסף למשנות (כלאים פ"ח מ"ב ג). וכן הוא במדרשים (מקילתא א ג) והוא שיטבואר בו עניין הידור מצוה.

וכבר הביאו המדקדקים (וד"ק בספר השרשים שורש שנה) ראייה בהיות שהיינו יוסוף הנציג לישע במרקבה בשני סוסים. ואחר כך פרעה אלה כולם בסגול, ומשנה התורה וכל השמות בצריו, ממשפט שרדך אחר ישראלי שישראל היה אוסר שלשה סוסים בכל מרכיבה, וזהו הסמכות. והענין, כי יש למלך מרכיבת ידועה לו, כמו שנאמר "ויסוס הופיעו יושלשים על כלו" (בשלח יז), וזה ג"כ כוונות התרגומים יונתן אשר רכב עליו המלך" (אסטר ו ח), ואחרות ידועה למשנהו, ואחריו 'מלילתא תליתאה' (היוון סוס, עניין מליליות של בית רבי בגמרה לשיליש, עכ"ל).
- ג -

ואם כן הושיף פרעה הידור שליש בעגלה רק עם סוס אחד, עד שבא פרעה ובפירוש בעלי התוספות (שם) בד"ה במרקבה המשנה. מתחלה היו השויות ללח נקם "סוס ורכבו רמהabis" (בשלח ט א) "וימברח נהוגין שלא היה במרקבה העגלת כי אם סוס אחד, ווישוף תקו ב", שלשו טבעו בים סוף" (שם ז), **על בן שוררו לפניו זיה אליו ואנו הוו** ופרקעה הושיף עד ג' כדי שרדך אחר ישראלי דכתיב "וישלשים על כלו" (בשלח ט ב) **אתאנא לפניו במצוות** (מקילתא בשלח פ"ג). וממילא נשמע (בשלח יז), ושלמה בא והושיף עד ד' "וימרכבה במאתיים וסוס זיהידור מצוה עד שליש", כמו שפרקעה התאנא בהידור שליש בעגירה, והשיות מבחר שלישו הטבע בים סוף, הנה מחויבים אנחנו בחמישים", עכ"ל.
במסכת כלאים (פ"ח מ"ג) המנagua סופגת את הארבעי והיושב בקרונו **להתאנאות לפניו במצוות בטוספת שליש**, (ممילא לפ"ז נדע סופגת את הארבעים רבי מאיר פוטר והשלישית שהיא קשורה דפירוש שליש בזה הוא חלק שליש ענף השנים), עכ"ל.
הנה פירשו הוא לפ"י מה שפי הר"ש בירושלמי שפרקעה הושיף ג' לרצעות אסורה, עכ"ל.

ובפי הר"ש (שם מ"ב-ג) בד"ה והשלישית שהיא קשורה, כגון סוסים **סוסים במרקבה כדי שריצו מהרה**. קשורין בקרונו וקשר שם חמוץ אף על גב דבלאו היכי אזייל אסורה ולא **אמנס פירשו ATI שפיר גם לפ"י הרמב"ם שהושיף עגלה שלישית חזין** לחמור כמאן דליתיה:³ ירושלמי (שם פ"ח ה"ב) בראשונה לא היה **בכל מרכיבה כדי להושיב הרבה בני חיל בתוכם**, ולכן גם מוסיפין אלא שניים דכתיב "וירכט אותו במרקבה המשנה" (מקץ מא מג), עמד **שליש בהידור מצוה**.
פרקעה ועשה שליש שניים יושלשים על כלו" (בשלח יז), עמדה מלכות

¹ ברא"ק (שם) במרקבה המשנה, במרקבה השורשה ממנה למלך, או פירושו כתורומו, עכ"ל. **בפי רשב"ם** (שם) במרקבה המשנה, סוס או פרדה המיוחדת לרוכב עליה איש משנה במסה למלך, אשר לו, עכ"ל. **وابן עזרא** (שם) המשנה מגוזרת מטייע הוא מקהל עליית המשא והו מושך וארטור, עכ"ל.

² שם: וכך ראוי היה המשנה כמו שי לו, ואחריו השילש כמו שליש. שינוי, כי המלך אחד, ואחריו המשנה שליח שחוו ונחגנו ברומה כשבצחו לאיזה שונא מרכיבת - עצ' נתונה על ארבעה סוסים, ומרקבה שלשה לעדיה, עכ"ל.
³ עיי' מלכים (אי יכ) **יעפעעה ותצעא מפרקבה קפאנרים קשש מואות קסף וסוס** וחזרו לרומי ואבאו להמנוצה הוי עושין מרכיבה וקרוואו אותה מרכיבת הטורומוף", וא' וקשו עלות זו לו בבחם הוי מושביו בראשונה ברומה כשבצחו לאיזה העגלות בחמישים ומאה", למדנו שהמרקבה ארבעה סוסי' וכן בדמים הללו לכל מלכי יוסוס בחמשים ומאה", ועי' עוד מה שכתב בזה בפי משנה ראשונה (על המשניות שם).

⁴ עיי' בבא קמא (ט ב) ודוק".